C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-1505/26 Judecătoria Ungheni
4-25108637-03-4r-20032026 Judecător A. Ucrainţeva

D E C I Z I E
În numele Legii

09 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul IP Ungheni, Igor Prisacaru, împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 27.02.2026, pronunțată pe cauza contravențională cu privire la învinuirea adusă lui **Grigore Manoli** în comiterea contravenției prevăzute de art.70 alin. (1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La 15.07.2025 de către agentul constatator al IP Nisporeni, Igor Ghedrouțan, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 122375, în privința Grigore Manole pe faptul că, la 24–25.06.2025, pe rețeaua de socializare Facebook, de pe contul său personal, ar fi publicat două secvențe video în care ar fi răspândit cu bună știință informații mincinoase ce ar defăima angajatul poliției, în persoana șefului (comisarului) IP Nisporeni, Sergiu Andronache.

La aceiași dată prin decizia agentului Grigore Manole a fost sancționat]n baza art. 70 alin.(1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 48 unități convenționale.

Nefiind deacord cu procesul vervbal cu privire la contravenție și decizia de sancțioanre, contravenientul Manoli Grigore, a înaintat în Judecătoria Ungheni contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 27.02.2026 contestaţia depusă de Manoli Grigore a fost admisă. S-a anulat procesul- verbal cu privire la

contravenție seria MAI07 122375 din 15 iulie 2025 întocmit în temeiul art. 70 alin. (1) Cod contravențional, în privința lui Manoli Grigore, de către reprezentantul autorității din care face parte agentul constatator al Inspectoratului Poliție Nisporeni, Ghedrouțan Igor, și decizia de sancționare sub formă de amendă în mărime de 2400(două mii patru sute) 00 lei, cu încetarea procesului.

La 10.03.2026 hotărârea în cauză a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul IP Nisporeni, Igor Prisăcaru, prin care a solicitatat casarea actului judecătoresc contestat și admiterea demersului înaintat de Inspectoratul de poliție Nisporeni.

În motivarea recursului se invocă, că în hotărârea Judecătoriei Ungheni a fost dată o apreciere eronată a probelor și normelor de drept. Acesta invocă faptul că instanța a aplicat greșit regulile privind sarcina probei, întrucât procesul-verbal contravențional, întocmit în condițiile art.442 din Codul contravențional, constituie un mijloc de probă, fiind bazat pe constatările personale ale agentului constatator și pe probele administrate. Consideră recurentul că instanța a ignorat materialul video anexat la dosar, care demonstra publicarea pe rețeaua de socializare Facebook a afirmațiilor considerate calomnioase la adresa șefului Inspectoratului de Poliție Nisporeni. Instanța a interpretat greșit elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, apreciind în mod eronat că acestea nu sunt întrunite, deși materialele cauzei demonstrează că intimatul a răspândit în mod public informații defăimătoare care au prejudiciat reputația profesională a persoanei vizate. Aavut loc o aplicare greșită a principiului libertății de exprimare, arătându-se că acest drept nu are un caracter absolut, iar, potrivit art. 32 alin. (2) din Constituție și art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, poate fi supus unor restrângeri necesare pentru protejarea reputației și drepturilor altor persoane.

În fine, recurentul consideră neîntemeiată concluzia instanței privind necesitatea efectuării unei expertize pentru stabilirea caracterului fals al afirmațiilor, susținând că legislația contravențională nu impune o asemenea probă, iar instanța putea aprecia existența elementelor contravenției în baza înregistrărilor video și a celorlalte materiale administrate.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe pe caz nu au fost înaintate.

Verificând argumentele invocate în recurs, ascultând opinia participanților la proces, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursul urmează a fi respins ca nefondat cu menținerea hotărârii contestate, respectiva soluție fiind

adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Lecturând hotărârea contestată, Colegiul ajunge la concluzia că respectiva corespunde cerințelor art.462 alin.(1) CCo, fiind legală, întemeiată și motivată.

Analizând lucrările dosarului Colegiul conclude, că de către prima instanță în cadrul judecării cauzei au fost respectate întocmai prevederile art.394 alin.(4) CCo, judecarea cauzei fiind argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară, pe caz fiind pronunțată soluție de încetare a procesului contravențional din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art.443 și art.445 CCo, fiind dispusă anularea deciziei de sancționare în privința lui Grigore Manole în baza art.70 CCo.

Colegiul reține că prima instanță a constatat în mod corect că, sub aspectul condițiilor de formă, procesul-verbal cu privire la contravenție întrunește cerințele prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. Din conținutul acestuia rezultă că sunt indicate toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege, inclusiv descrierea faptei imputate, încadrarea juridică, datele de identificare ale persoanei vizate, precum și semnătura agentului constatator, nefiind incidente cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, instanța de fond a reținut în mod întemeiat că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa contravenientului, însă această împrejurare nu atrage prin ea însăși nulitatea actului, deoarece au fost respectate exigențele art. 443 alin. (6) și art. 388 alin. (8) din Codul contravențional. În procesul-verbal este consemnată prezența martorului asistent Morari Ecaterina, iar această împrejurare este confirmată prin semnătura acesteia, fiind astfel respectată procedura legală privind întocmirea actului în lipsa persoanei.

Cu toate acestea, Colegiul împărtășește concluzia primei instanțe că respectarea cerințelor de formă ale procesului-verbal nu este suficientă pentru angajarea răspunderii contravenționale. În virtutea principiului prezumției nevinovăției și a exigențelor unui proces echitabil, consacrate de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, agentul constatator avea obligația de a administra un probatoriu complet, obiectiv și concludent, apt să demonstreze existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției și vinovăția persoanei.

Or, în mod corect a reținut instanța de fond că, în afara procesului-verbal și a suportului optic anexat la dosar, nu au fost administrate alte mijloace de probă obiective și pertinente, cum ar fi capturi de ecran certificate, declarații ale martorilor ori alte înscrisuri care să confirme caracterul fals al informațiilor pretins răspândite și întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu art. 425 din Codul contravențional, nicio probă nu are o valoare prestabilită, iar procesul-verbal cu privire la contravenție nu beneficiază de o prezumție absolută de veridicitate. Prin urmare, simpla existență a acestuia nu poate fundamenta, în lipsa unui probatoriu suficient și coroborat, concluzia privind vinovăția persoanei. În aceste condiții, orice dubiu rezonabil profită contravenientului, motiv pentru care concluziile instanței de fond privind insuficiența probelor administrate sunt legale și întemeiate.

Colegiul reține că instanța de fond a aplicat în mod corect dispozițiile art.375 din Codul contravențional, potrivit cărora orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție până la dovedirea vinovăției sale în condițiile legii. În materia contravențională, sarcina administrării unui probatoriu suficient și concludent revine agentului constatator, iar orice dubiu rezonabil profită persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

De asemenea, prima instanță a reținut în mod întemeiat că pentru existența contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional este necesară dovedirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale acesteia, respectiv existența unei informații comunicate, caracterul mincinos al informației, răspândirea acesteia cu bună știință și producerea unei atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației profesionale a persoanei vizate.

În acest context, Colegiul constată că instanța de fond a apreciat corect materialul probator administrat, reținând că acesta nu conține probe obiective și suficiente din care să rezulte caracterul fals al afirmațiilor imputate contestatarului. În cauză nu a fost administrate mijloace de probă apte să demonstreze caracterul mincinos al informațiilor pretins răspândite și nici nu a fost realizată o analiză care să distingă între afirmațiile de fapt și judecățile de valoare, aspect esențial în examinarea unei pretinse fapte de calomnie.

Totodată, instanța de fond a apreciat în mod just conținutul înregistrării video anexate la dosar, constatând că aceasta surprinde exprimarea unor critici la adresa activității Inspectoratului de Poliție Nisporeni și a conducerii acestuia, formulate în contextul unui subiect de interes public. Expresia utilizată de contestatar reprezintă o apreciere subiectivă și polemică, susceptibilă de a fi calificată drept judecată de valoare, iar nu o afirmație de fapt care poate fi verificată sub aspectul adevărului sau falsității.

În mod întemeiat instanța de fond a avut în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia libertatea de exprimare, garantată de art. 10 din Convenție și de art. 32 din Constituția Republicii Moldova, protejează inclusiv exprimările critice, incomode sau ofensatoare, în special atunci când acestea privesc activitatea autorităților publice sau a funcționarilor publici, ale căror limite ale criticii admisibile sunt mai largi decât în cazul persoanelor private.

În aceste condiții, Colegiul este de acord cu concluzia instanței de fond că afirmațiile contestatarului au fost formulate în contextul dezbaterii unor chestiuni de interes public și se încadrează în limitele libertății de exprimare. În lipsa unor probe obiective care să demonstreze caracterul mincinos al informațiilor și existența intenției de a defăima, aplicarea sancțiunii contravenționale ar constitui o ingerință disproporționată în exercițiul dreptului la libera exprimare.

Totodată, Colegiul apreciază ca fiind corectă și concluzia primei instanțe potrivit căreia, deși simpla apartenență instituțională a agentului constatator nu este, prin ea însăși, de natură să pună la îndoială imparțialitatea procedurii, în circumstanțele particulare ale cauzei autoritatea avea obligația de a manifesta o diligență sporită în administrarea probelor și verificarea obiectivă a tuturor aspectelor relevante, obligație care nu a fost îndeplinită în mod corespunzător.

Nu în ultimul rând, instanța de fond a ținut în mod justificat seama de împrejurarea că Manoli Grigore desfășoară o activitate publică în calitate de vlogger și participant activ la dezbaterile privind problemele comunității locale, context în care exprimările sale se circumscriu exercitării libertății de exprimare asupra unor chestiuni de interes public, beneficiind de un nivel sporit de protecție în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În aceste condiții, Colegiul reține că instanța de fond a concluzionat în mod întemeiat că probatoriul administrat nu este suficient pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției și vinovăția contestatarului. În lipsa unor probe obiective, pertinente și concludente, aplicarea sancțiunii contravenționale nu corespunde exigențelor dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Prin urmare, soluția instanței de fond de admitere a contestației, de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional, este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual, în condițiile în care agentul constatator nu a administrat un probatoriu suficient pentru a dovedi existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei trase la răspundere.

Argumentele invocate de recurent nu pot fi reținute ca întemeiate și nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.

Referitor la critica privind pretinsa aplicare eronată a regulilor referitoare la sarcina probei, Colegiul reține că aceasta se întemeiază pe o interpretare greșită a dispozițiilor Codului contravențional. Într-adevăr, procesul-verbal cu privire la contravenție constituie un mijloc de probă, însă acesta nu beneficiază de o prezumție absolută de veridicitate și nu este suficient, prin el însuși, pentru a fundamenta tragerea la răspundere contravențională. Potrivit art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, nicio probă nu are valoare prestabilită, iar agentului

constatator îi revine obligația de a administra un probatoriu complet, pertinent și concludent, apt să dovedească existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției și vinovăția persoanei.

Nici susținerea recurentului privind pretinsa ignorare a materialului video nu poate fi primită. Din considerentele hotărârii rezultă că instanța de fond a examinat înregistrarea video anexată la dosar și i-a dat o apreciere în coroborare cu celelalte materiale administrate. Împrejurarea că instanța nu a atribuit acestei probe valoarea probatorie pretinsă de recurent nu echivalează cu neexaminarea acesteia.

De asemenea, Colegiul nu poate reține argumentele referitoare la întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) din Codul contravențional. În mod corect, instanța de fond a constatat că din materialele cauzei nu rezultă, în mod cert, caracterul mincinos al informațiilor imputate și nici existența elementului subiectiv al faptei, respectiv răspândirea acestora cu bună știință. În lipsa unor probe obiective care să demonstreze toate elementele constitutive ale contravenției, concluzia privind vinovăția intimatului nu poate fi întemeiată exclusiv pe aprecierile agentului constatator.

Este nefondată și critica referitoare la aplicarea principiului libertății de exprimare. Colegiul este de acord că libertatea de exprimare nu are caracter absolut și poate fi supusă unor restrângeri pentru protejarea reputației altor persoane. Totuși, orice ingerință în exercitarea acestui drept trebuie să fie justificată prin existența unor probe suficiente care să demonstreze caracterul ilicit al conduitei persoanei. Or, în cauza dedusă judecății, agentul constatator nu a administrat un probatoriu apt să demonstreze că exprimările contestatorului depășesc limitele criticii admisibile într-o societate democratică și întrunesc elementele contravenției de calomnie.

Nefondată este și susținerea recurentului privind caracterul nejustificat al concluziei instanței referitoare la necesitatea administrării unor probe suplimentare. Contrar celor invocate în cererea de recurs, instanța de fond nu a condiționat existența contravenției exclusiv de efectuarea unei expertize, ci a reținut că, în lipsa unui probatoriu obiectiv și complet, din care ar putea face parte, după caz, o expertiză ori alte mijloace de probă pertinente, caracterul fals al afirmațiilor și celelalte elemente constitutive ale contravenției nu au fost dovedite în condițiile legii.

În consecință, Colegiul constată că hotărârea Judecătoriei Ungheni este legală și întemeiată, fiind rezultatul unei aprecieri complete și obiective a probelor administrate și al aplicării corecte a normelor de drept material și procesual. Argumentele formulate în recurs exprimă, în esență, dezacordul recurentului față de soluția pronunțată, fără a evidenția erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii atacate. Prin urmare, recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Instanța de recurs menționează, că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art.466 CCo, însă, reieșind din cele menționate, Colegiul concluzionează lipsa temeiului legal, prevăzut de norma menționată, motiv pentru care respinge recursul declarat ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către agentul constatator din cadrul IP Nisporeni, Igor Prisăcaru, împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 27.02.2026, pronunțată pe cauza contravențională cu privire la învinuirea adusă lui Grigore Manole în comiterea contravenției prevăzute de art.70 alin.(1) CCo, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: